
POKARMOWANIE (2) *sb n*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-); drugie o oraz oba a jasne, e pochylone.

sg A pokarmowani(e) (1). ◇ N a. A pokarmowanie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. pokarmić.

1. *Karmienie [czego (żywotne)] (1) : POkarmowanie koni/ dobytku w karczmach/ wsiach/ y na mieścach pułtych/ żaden nie ma drzeć [= wymuszać] íwowlonie [Nullus pabula pro equis ... violenter recipiat JanStat 588]. SarnStat 293.*

2. *Popas (1) : á kyedyímy przyízli ná pokarmowanie otworzyliímy wory náííe á nálezliímy pyenyádze na wirzchn [!] woru HistJóz D.*

Synonim: 1. pasienie.

Cf POKARMOWAĆ